

מלון "סבוי" ההרוס בבוקר שאחרי הפיצוץ לביאה בין האריות

כוחות צה"ל בעת המצור על המלון תיווך בין כוחות הביטחון ואנשי הפת"ח

בשבוע הבא היא תינשא בשנית. זה קרה בעיקבות מיכתב במדורה של רוטי ב"העולם הזה", והשתל- שלוח מוזרה שהיתה בעיקבותיו

הימצאותם ביחד כאותו ערב גורלי כי מלון סבוי. היא ממאנת לדבר. היא עוטה סכינה תחושה של מיסתורין. בספר כתבה: "הוא (אחד התוקפים) אומר: הגיד, את גרה פה? זה שהיה עימך הוא בעלך? ובנוטלו את ידי הוא מוסיף כמסביר: אני רואה שאת נשור אה...
"אינני מכינה את עצמי. איני יכולה להסביר מדוע החלטתי לומר לו את האמת: לא, אני אומרת. אני גרה במקום אחר. האיש שלי נמצא בבית. ויש לי ילדה..."
המתח וההתרגשות ניכרים על פניה. רבות נכתב על מעשיה כאותו לילה. על רקע אוזלת-ידיים של המורים בבית-הספר במעלות, שהותקף עלידי פידאיון שנה לפני-כן, התגלתה כוכבה במלוא עוזה.
שיבעה לוחמי פת"ח הגיעו בסירת גומי אל חוף תל-אביב. עם נחיתתם

שהביאני לעזיבתי? השאיפה לצבור זיכרונות?"
שנה אחרי שנישאו נולדה בתם אוסנת (21). על שם בתה קרוי ספרי השירים שהוציאה לאור ב-1976, סחיו לאוסנת. מדוע סחיו? "עונת-הסתיו נתנת לך סיכומים של עונת-החיים. בשבילי, סחיו זה לראות את הרברים שעשיתי וראייה של מה שאעשה. זו עונה עצובה, טבע עצוב, עם התחרשות של הרבים."

"חלמתי את האירוע"

כובבה מאמינה ביד הגורל. לך כריה חלמה את האירוע במלון סבוי כלילה שלפניו. כשהתעוררה מהחלום, כתבה אותו וצילצלה לאחותה כדי לקרוא אותו

כובבה למחרת ליל "סבוי" לא מוכנה לדבר על זה

תקפו עוברים ושבים כטיילת, ופרצו למלון סבוי הסמוך. הם נכנסו פנימה, ושבו שמונה בני-ערובה. ביניהם היתה כוכבה לוי.
כוכבה, שהיא דוברת-ערבית, שימשה מתווכת בין התוקפים לבין כוחות הביטחון, שכיתרו את המקום. היא עסקה כל העת בחבישת הפצועים, הוציאה פצוע קשה לדלת המלון וחזרה פנימה, יוסי עזיז, צילם ציון צפירי (המשך בעמוד 20)

באוזניה. "היה משהו מכוון, שהביא או"ת באותו לילה למקום."
וכך כתבה בסיפרה בשיר אחר: "... כחלומי / מאמש רחוק של יקום / בהקיץ הבוקר לי / נדם הרוח על מיתרי / ימי אביני / וקול מנסר חורקני / מתמשך באין דרך / של הר / זר פרוע / אימתני."
למלון הגיעה כוכבה כחברתו של אברהם עזיקרי, שנפטר לפני זמן-מה ממחלה ממארת.
על קשריה עם עזיקרי, והסיבות ל-

ארכיון העולם הזה

שראי סגן